

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
«ΠΑΤΡΙΩΝ»
ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 3 Α
ΤΗΛΕΦ. 582

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑ
ΔΩΡΕΑΝ

Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαρβιέρη διευθύνοντος.

ΤΟ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΩΝ

Δὲν σκοπεῖ τὴν ἔμπνευσιν ἀπλῆς ἱκανοποιήσεως καὶ παρηγορίας εἰς τὰς ἀπορραπισθείσας οἰκογενείας τῶν ἐν τῷ πολέμῳ πεσόντων ἢ ἐν τῷ Βασιλικῷ Διαγγέλματι ρῆσις: — «Τὸ αἷμα τῶν δὲν ἐχύθη ἐπὶ ματαίῳ».

Οὐδ' εἶναι ἐπανάληψις τυπικῆς ἐκφράσεως ὁ λακωνικὸς οὗτος ἐπιμνημόσυκος!

Εἶναι προφητεία βαρυσήμαντος, ἐκφερομένη ὑπὸ τῆς ἀψευδοῦς ἱστορίας διὰ τοῦ βασιλικοῦ στόματος καὶ ἐπαγγελία ἱερὰ μέλλοντος διὰ τὸ ὅποιον ἀπὸ τοῦδε πάντες δυνάμεθα νὰ ὑπερηφανευθῶμεν. Διότι δὲν εἶναι οἱ μεγάλοι νεκροὶ μας οἱ δημιουργοὶ μόνης τῆς συγχρόνου ἐθνικῆς δόξης. Εἶναι ἐπίσης οἱ πρόδρομοι ἄλλου πολὺ ἐνδοξοτέρου μεγαλείου. Δὲν ἠγόρασαν οὗτοι διὰ τοῦ αἵματός των μόνον τὰς δάφνας δι' ὧν ἡ Πατρίς ἐστεφάνη ἐν τῷ ἐνεστώτι. Ἐπότισαν δι' αὐτοῦ καὶ ἐκεῖνας, δι' ὧν θὰ πλεχθῇ ὁ στέφανος τοῦ ὀριστικοῦ, τοῦ τελικοῦ θριάμβου τῆς.

Ὅπως δὲν «ἐπῆγαν ἄδικα» οἱ χίλιοι ἐκεῖνοι ἥρωες, οἱ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνώνυμοι καὶ ἄγνωστοι, οἱ ὅποιοι κατὰ τὴν προηγουμένην δεκαετίαν ἐρράντισαν τὰ Μακεδονικὰ ἐδάφη διὰ τοῦ βαρυτίμου αἵματός των καὶ ἀνέστησαν ὥραϊα καὶ ζηλευτὰ τὰ ἄνθη τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως, ἣν εἶχον μαράνη καὶ παγώση ἢ μαύρῃ δουλείᾳ καὶ ὁ ἀπαίσιος βορρᾶς—οὕτω κατὰ πολὺ μείζονα λόγον δὲν ἐχύθη ἐπὶ ματαίῳ ὁ ποταμὸς τῶν αἱμάτων, ὁ νωπὸς ἀκόμῃ ἐπὶ τῶν βορείων μας χωρῶν. Διότι ὄχι μόνον ἐχάρισε τὴν περιπόθητον ἐλευθερίαν καὶ ἐνότητά εἰς τὰ δύο καὶ πλέον ἑκατομμύρια τῶν σκλαβωμένων ἀδελφῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους τοὺς ὑπολειπομένους ἐξησφάλισε καὶ ὑπάρξιν βεβαίαν καὶ πίστιν ἀφόβητον ταχείας ἀπολυτρώσεως.

Διὰ θείας οἰκονομίας τοῦ εὐλογήσαντος τοὺς δικαίους ἡμῶν ἀγῶνας Παντοδυνάμου ἐπανῆλθε τὸ ἐνδόξως χυθὲν αἷμα εἰς τὰς καρδίας τῶν ζώντων καὶ ἐξ αὐτοῦ θ' ἀντλῶμεν τοῦ λοιποῦ τὴν δυνάμιν ὅπως συμπληρώσωμεν τὸ μὴ τελειῶσαν ἔργον.

Μὲ τοιαύτην ἀνεξάντλητον πηγὴν δυνάμεως ἐπρόκει-
σαν τὴν Πατρίδα οἱ πεσόντες ὑπὲρ αὐτῆς. Δὲν ἀνεχρύ-
σσαν ἀπλῶς τὴν ὠχρίασσαν λάμψιν τοῦ Ἑλληνικοῦ
ὀνόματος, οὐδ' ἐπαρουσίασαν ἑαυτοὺς μόνους πρὸ τοῦ
παγκοσμίου θαυμασμοῦ ὡς ὑπέροχα πρότυπα μιμήσεως.
Ἀπετέλεσαν καὶ ἀποτελοῦσι τὴν ἀκαταμάχητον πρω-
τοπορείαν ἐνὸς μέλλοντος πολέμου, τοῦ ὁποίου τὴν ἐκβα-
σιν μετὰ πίστεως προσδοκῶμεν, ὄχι μόνον ὡς ἐνδοξον
ἀνάστασιν τοῦ ὅλου Γένους ἀλλὰ καὶ ὡς τιμὴν τῆς ὅλης
ἀνθρωπότητος.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ ΙΒ'.

(Ματθαίου, β' 16, 24)

Κείμενον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ νεανίσκος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτῷ καὶ λέγων. Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ἀγαθὸν ποιήσω, ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ. Τί μὲ λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰμὶ εἰς ὁ Θεός. Εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς ἐντολάς. Λέγει αὐτῷ. Ποίας; ὁ δὲ Ἰησοὺς εἶπε. Τὸ, οὐ φονεύσεις· οὐ μοιχεύσεις· οὐ κλέψεις· οὐ ψευδομαρτυρήσεις· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν. Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος. Πάντα ταῦτα ἐφυλάξαμην ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ; Ἐφθ αὐτῷ ὁ Ἰησοὺς. Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε, πώλησον τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δός τῷ πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι. Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον, ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. Ὁ δὲ Ἰησοὺς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πλούσιος δυσκόλως εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν. εὐκοπώτερόν ἐστὶ κάμηλον διὰ τρυπήματος ραφίδος διελθεῖν. ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐξεπλήσσοντο σφόδρα, λέγοντες. Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι! Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοὺς εἶπεν αὐτοῖς. Παρ' ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ Θεῷ πάντα δυνατά ἐστι.

Σημειώσεις.

1(1. Τί ἀγαθόν=Φρονῶν περὶ ἑαυτοῦ ὅτι ἐκ νεότητος ἐπλήρωσε τὸν νόμον, ἐρωτᾷ ἐὰν ὑπάρχῃ καὶ ἕτερόν τι ἀγαθὸν ἔργον πρὸς τε-
λειώσιν αὐτοῦ. 2). Τί μὲ λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰμὶ ἐγώ=Φρονῶν ἑαυτὸν ὁ νεανίσκος ἀγαθόν, δὲν πε-
θεταὶ καὶ ἐπιτιμᾶται λοιπὸν ὑπὸ τοῦ καρδιογνώστου Θεοῦ, καὶ νουθε-
τεῖται ὅτι οὐδεὶς ἀγαθὸς πλην τοῦ Θεοῦ. 3). Τί ἔτι ὑστερῶ=Κατὰ τί ἀπολείπομαι τοῦ πλήρους μέτρου τῆς τελείας ἀρετῆς καὶ
δικαιοσύνης; 4). Κἀμὴλον διὰ τρυπήματος ραφίδος διελθεῖν.=Τὸ ἀδύνατόν παρίσταται διὰ τῆς εἰκόνης ταύτης. Λιμβάνεται δὲ τὸ μέγιστον γνωστὸν φορτηγὸν ζῷον, καὶ λέγει ὅτι εἶναι εὐκολώτερον νὰ διέλῃ τοῦτο διὰ τῆς σμικροτάτης γνωστῆς ὁπῆς τῆς βελόνης ἢ σωθῇ τὸν πλούσιον.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ

Ἐκ τῆς πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς ΙΕ'. 1-11

Δὲν ἐκήρυξε πρῶτος κυρίως εἶπεν, ὁ Χριστιανισμὸς τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν, διότι ἦτο κοινὴ τῆς ἀνθρωπότητος πεποίθησις ἡ ἀθανασία τῆς ψυχῆς καὶ ἡ μέλλουσα μετὰ θάνατον ζωὴ. Ἀλλὰ μόνον ἐν τῷ χριστιανισμῷ ἡ διδασκαλία αὕτη, ὡς θεμελιώδες αὐτοῦ δόγμα, παρεστάθη σαφῶς

Διότι δὲν ὑπῆρχον πλέον πόλεμοι ἐν τῇ Ἀσίᾳ κατὰ τῶν Ἀράβων ἐν Συρίᾳ ἢ διὰ τὴν Ἰβηρίαν, οὐτε ἐν Ἰταλίᾳ κατὰ τῶν Σαρακηνῶν ἢ Ὁθωνος τοῦ Γ' τῆς Γερμανίας, ὥστε ἀνενόητος νὰ ἐκτείνεται εἰς κατακτήσεις ὁ Σαμουὴλ, εἶ-
χον δὲ καταβληθῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλείου, διὰ χαλυβδίνης χει-
ρὸς διοικοῦντος τὴν ὅλην αὐτοκρατορίαν, αἱ στάσεις τῶν
Σκληρῶν καὶ τῶν Φωκάδων, ἐξ ὧν ὀφελούμενος ἠδυνήθη καὶ
εἰς τὴν Πελοπόννησον νὰ φθάσῃ μετὰ τῶν Μπολλγάρων τοῦ
τὴν χώραν ἐρημίωνων, τὰς κώμας κατακαίων, εἰς ἀνδραπο-
δισμόν ἀπάγων, τὰς μπολλγαρικὰς μαχαίρας μέχρι τῆς κρα-
τούσης τὴν λαβὴν χειρὸς βαπτίζων εἰς τὸ αἷμα τῶν ἀπο-
λέμων μάλιστα νηπίων. (Ἴδε Σλουμερβέρξ. Βασίλειος ὁ
Βουλγαροκτόνος σελ. 76). Τὴν τσαυτὴν εὐκολον σφαγὴν
καὶ ἀρπαγὴν πάντοτε κατὰ ἔθника ὡσαύτως συναισθηματὰ ὁ
Σαμουὴλ ἐπεζητεῖ. Οὕτως, ἐν ᾧ ὁ Βασίλειος ἐπολιόρκει τὴν
Βιδίνην, ὁ Σαμουὴλ ἀφήσας εἰς τὴν τύχην των τοὺς πολι-
ορκουμένους ὁμογενεῖς του, ἐπειδὴ μάλιστα ἐγνώριζον ὅτι
φιλανθρώπως, ὅπως πάντοτε, θὰ προσφερέτο καὶ πρὸς αὐ-
τοὺς παραδιδόμενους ὁ αὐτοκράτωρ, εἰσβάλλει εἰς Ὀράκην

ερχόμενος κατά τῆς Ἀδριανουπόλεως. Τί νὰ κόμῃ ἐκεῖ; καὶ αὐτὸς ὡς ἀντιπολιορκήσῃ αὐτήν, ὥστε νὰ ἀναγκάσῃ τὸν Βασίλειον νὰ λύσῃ τὴν πολιορκίαν τῆς Βιδίνης; Οὐχί. Ἐγνώριζεν ὅτι τῇ 15 Αὐγούστου ἕνεκα τῆς μεγάλης ἐορτῆς καὶ μεγάλης ἐμπορικῆς πανηγύρεως ἀθροώτατοι οἱ Ἕλληνες ἦσαν ἐξω τῆς πόλεως, οὐδὲν δικαίως φοβούμενοι ἐκ τοῦ ἡγεμόνου τῶν Μπολγάρων ἀπησχολημένου εἰς τὸν ἐν τῇ ἐπικρατεῖα τοῦ πόλεμον. Ἐπῆλθε λοιπὸν κατὰ τῶν ἀόπλων ὁ γενναῖος, ἐπληρώθη λαφύρων, αἰχμαλώτων, ἀτιμώσεως γυναικῶν, σφαγῆς μολγγαρικῆς καὶ ἀπῆλθεν. Οὐδὲ λύκος ἐμδαίνων εἰς ἀγέλην προβάτων καὶ σπαράττων πάντα μετὰ τοὺς ὀδόντας τοῦ δὲν αἰσθάνεται βεβαίως τὴν χάριν διὰ τὸν φόνον, ὅσῃν ὁ Σαμουὴλ διὰ τὴν φθορὰν τῶν Ἑλλήνων. Δικαίως· διότι τίνα εἶναι δυνατόν νὰ αἰσθανθῇ ἀγάπην ὁ βάρβαρος Ἀλάρικος εἰς τὴν θέαν τῶν μνημείων τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης; τὰ συντρίβει· τίνα σεβασμὸν εἶναι δυνατόν νὰ αἰσθανθῇ ὁ κτηνώδης Ῥωμαῖος στρατιώτης πρὸ τοῦ Ἀρχιμήδους; τὸν φονεύει. Οὐδεμίαν λοιπὸν ἀγάπην, ἀλλὰ μῖσος ἢ ἀγρία γαλῆ πρὸς τὴν ἀηδονά, οὐδεμίαν ἀγάπην ἀλλὰ μῖσος ὁ τοιχωρύχος πρὸς τὸ φῶς, οὐδεμίαν ἀγάπην οἱ Μπολγάροι πρὸς τὸ μελιχρὸν φῶς τὸ φωτίσαν τὸν κόσμον, τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμὸν, ἀλλὰ μῖσος.

Τὸ μῖσος δὲ τοῦτο, καὶ ὑποκρινόμενοι φιλίαν καὶ περιβαλλόμενοι μετὰ τιμὰς ἐτήρουσι οἱ Μπολγάροι ὡς ἔδειξε τοῦτο ὁ Νικολίτζας, ὅστις, καίτοι ἔδειξεν ὑποταγὴν πρὸς σκοποὺς ἀτίμους καὶ ἐτιμήθη πατρίκιος ὑπὸ τοῦ Βασιλείου, τρεῖς ἐδραπέτευσεν πολλὰ προξενήσας δεινά, ἔδειξε τοῦτο ὁ Δραγωγὰς, ὅστις ὑπηρέτων Θεόδωρον Δούκαν τὸν Λάσκαριν καὶ ἄρχων τοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Μελενίκου στρατοῦ ἀπεστάτησε μετὰ τῶν περὶ ἐαυτὸν, ἴσως πολλῶν ὡς αὐτὸς μισθωτῶν Μπολγάρων, καὶ ἐπολιόρκησε τὸ Μελένικον. Ἄλλ' ἢ φρουρὰ ὑπὸ τὸν Θεόδωρον Νεστόγγον καὶ τὸν Ἰωάννην Ἀγγελοῦ, καίτοι δεινότατα ἐπασχον ἐκ τῆς ἐλλείψεως ὕδατος ἀντεῖχεν, ὁ δὲ βασιλεὺς δραμῶν διὰ βραχδείας πορείας εἰς Σέρρας καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν κλεισοῦραν τοῦ Ῥουπελίου (Δεμίρ Χισάρ) διὰ πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων ὁμοίων πρὸς τὰς ἐν Κύμβῳ Λόγγῳ τοῦ Βουλγαροκτόνου διέβη αὐτὴν καὶ παρὰ τὸ Μελένικον συνέτριψε τοὺς ἀποστάτας. Ὁ δὲ Δραγωγὰς

ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ἵππων τῶν φευγόντων συμμοριτῶν καταπατηθεὶς ἀσυνεθλάσθη τὸ σῶμα καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας τὴν ψυχὴν ἐξεφύσησεν. Ταῦτα δὲ ἐπραξέ, διότι αὐτὸς ὡς Βούλγαρος ἐχθρὸν ἔτρεφε κατὰ τῶν Ἑλλήνων.»

(ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τί ἔγραψαν οἱ ξένοι.

Ὁ λαὸς (ὁ ἑλληνικὸς) ἐγκατεσπαρμένος εἰς πολλὰς χώρας ἀριθμεῖ περὶ τὰ 10 ἑκατομμύρια. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑλλήνων εἶναι μεγαλύτερος τῆς χώρας τῶν καὶ ὁ πατριωτισμὸς τῶν ἰσχυρότερος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν.

Οὐ. Πέμπερ Ρίνδς.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Σ. Ν. Κ. Τεργέστην Χ. Ι. Κάρον Ὅπως ἐρωτημένοι ἀπηντήσαμεν καὶ ἄλλοτε ἡ Ἐταιρεία στερουμένη κεφαλῶν συντηρεῖ τὰ Πάτρια ἐκ τῶν πρὶς αὐτὴν δωρεῶν τῶν ὁμοφρόνων, αἱ τινες καὶ δημοσιεύονται. Οὐδὲν δὲ συνέβη ἔκτοτε τροποποιεῖν μεταβάλλον τὴν ἀπάντησιν ταύτην ἕνεκα τοῦ πολέμου μάλιστα αἱ δωρεαὶ διεκόπησαν ἐπὶ τινι καιρῷ. — Π. Χ. Πύργον Γρ. Ἡράκλειον. Ν. Κ. Λεμεσσὸν, Βασ. Τ. Βουκόρεστιον. Εὐ. Δημ. Σέρρας. Κ. Ι. Κ. Χίου, Στ. Ἰωάννιναν. Π. Μ. Μασσαλίαν, Ἀρ. Π. Κεφαλληνίαν. Κ. Ν. Τ. Βοστώνην, Ζητηθέντα ἀπεστάλησαν ἔκτος τῶν ἀνηκόντων εἰς προηγούμενα ἔτη, ἅτινα ὑπόκεινται εἰς γνωστὴν διατίμησιν.

Πᾶσα ἀποστολὴ πρὸς τὴν Ἐταιρείαν ἀπευθύνεται

Τῷ κ. Ἰωάν. Μ. Δαμβέργῃ

Διευθυντῇ τῶν Πατρῶν

Ὁδὸς Νικηφόρου 3 Α.

Εἰς Ἀθήνας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΔΑΝΕΙΟΝ ΔΡΑΧ. ΧΡ. ἢ ΦΡ. 40.000.000

ΣΥΝΟΜΟΛΟΓΗΘΕΝ ΔΙ' ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ

Δυνάμει τῆς ἀπὸ 15 Ἰουνίου 1913 Συμβάσεως κυρωθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 25 Ἰουνίου 1913 Νομοθετικοῦ Βασιλικῆς Διατάγματος κυρωθησμένου διὰ Νόμου κατὰ τὴν πρώτην σύγκλησιν τῆς Βουλῆς.

Ἐπὶ ἐπενδύσῃ τῷ 6 0/0 καταβλητέῳ καθ' ἑξαμηνίαν

Ἐξοφλήσει τὸ βραδύτερον τῇ 17/30 Ἰουν. 1918.

Τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δικαιοδοτήσας νὰ τὸ ἐξοφλήσῃ καὶ πρὸ τῆς λήξεως μετὰ προειδοποιήσιν τριῶν μηνῶν.

Αἱ συνιστώσαι τὸ Δάνειον Ὁμολογίαι Δρχ. Χρ. ἢ Φρ. 500 φέρουσι προσαρτημένα δέκα ἑξαμηνιαῖα τοκομερίδια λήξεως 18/31 Δεκεμβρίου καὶ 17/30 Ἰουνίου ἐκάστου ἔτους.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Δανείου ἐξασφαλίζεται διὰ τῶν πλεονασμάτων τῶν Ὑπεργῶν Προσ-

δων μετὰ τὰ προηγούμενα τῷ παρόντι ἔτερι Ἑθνικὰ Δάνεια.

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς ὑπ' αὐτῆς ἀντιπροσπορευομένης ἑταίρας, ἀνταλαβούσα δόλοκληρον τὸ συνομολογηθὲν Δάνειον θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Κοινοῦ ὁμολογίας αὐτοῦ ἐπὶ τιμῇ Δρχ. Χρ. ἢ Φρ. 495,50 δι' ἐκάστην ὁμολογίαν τῶν Δρχ. Χρ. ἢ Φρ. 500, εἰς τὴν τιμὴν δὲ ταύτην προστίθεται ὁ δεδουλευμένος τόκος πρὸς 6 0/0, ἀπὸ 18/1 Ἰουλίου μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς τῆς ἀξίας τῶν ὁμολογιῶν.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται τὰ ἀπευθυνθῶσιν εἴτε προσωπικῶς εἴτε δι' ἀλληλογραφίας πρὸς τὴν

Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἀθήναις, πρὸς τὰ Ὑποκαταστήματα αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι καὶ πρὸς τοὺς ἀνταποκριτὰς τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15/28 Ἰουλίου 1913

Ὁ Διοικητής

τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος

Ι. Α. ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ

ΤΟ ΔΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ

ΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

Κερδίζουν ἀριθμοὶ 2,000.

Κέρδη κληρώσεως 200,000.

ΟΔΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΟΔΟΝΤΟΣΤΟΙΧΙΑΙ
ΔΙΑ ΧΡΥΣΟΥ

Μελετήσας εἰδικῶς ἐν Εὐρώπῃ τὰς τελευταίας μεθόδους περὶ κατασκευῆς χρυσῶν ὀδόντων καὶ ὀδοντοστοιχιῶν ἐφαρμόζω ταύτας εἰς τὴν παρὰ τὴν πλατεῖαν Ὁμονοίας κλινικὴν μου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΡΕΔΛΗΣ

Ὁδοντοῖατρος τῆς Βασιλικῆς Αἰθλῆς

2—Ὁδὸς Πειραιῶς—2